

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

İŞÇİ - KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ / MARKSİST LENİNİST YAYIN ORGANI

TÜRKİYE PROLETARYASININ KOMÜNİST
ÖNDERİ VE PARTİMİZİN KURUCUSU
DEĞERLİ YOLDAŞIMIZ

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANİYORUZ

**TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN
İŞÇİLERİ, YOKSUL KÖYLÜLERİ,
TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ !
DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR !**

Bundan sekiz yıl önce Türkiye'nin yoksul halkı ve işçi sınıfı, önderi İbrahim KAYPAKKA'YA'yı kaybetti. Faşist işkenceci cellatlar, O'nun komünist düşünceleri ve direnişi karşısında sefil-leştiler, acizleştiler ve bu aczlerini O'nu hun-harca katlederek örtmeye çalıştılar. İbrahim yoldaş beş ay süreyle en vahşi işkenceye karşı direndi. O, öldürüleceğini daha ilk günden biliyordu ve bunu yoldaşlarına yazdığı bir mektupta açıklamıştı. O, ölümüne kadar olan 5 aylık süreyi, emperyalizme ve onun uşaklarına karşı muazzam bir komünist direnme savaşına dönüştürdü.

Bu savaşta İbrahim Yoldaş şehit düştü ama yenilmedi. Bedenen yok oldu ama mücadelesi tüm işçilerin, yoksul köylülerin ve devrimci gençliğin benliğinde destanlaştı. İşkencede savunduğu komünist düşünceler hafızalara kazındı; her ölü ile bin kere dirilerek komprador burjuvazi ve toprak ağalarının saltanatına karşı yoksul halkımızın kurtuluş yolunu aydınlatı.

Bugün de yüzünü aşkın komünist, devrimci ve yurtsever emekçi faşizmin işkence tezgahlarında ve zindanlarda mücadele ediyor. Bugün de Partimizin yiğit militanları önderleri İbrahim Kaypakka'nın izinden yürüyor. Bugün de komprador patronların ve toprak ağalarının devleti, emperyalizmin emriyle, ezilen halkımızın halk demok-rasisi ve bağımsızlık mücadelesini kurşun, süngü, işkence tezgahları ve darağaçlarıyla bastır-maya çalışıyor. Faşist devletin bütün yetkileri generaller çetesinin elinde merkezileşmiştir. Onlar halkımızın özgürlük ve bağımsızlık müca-delesini ezmek umuduyla bütün güçlerini bir araya topladılar ve topyekün saldırıya geçtiler. Silahlı saldırılarının sivri ucunu devrimci teşkilatlara yönelttiler. İşkence tezgahlarını gece gündüz çalıştırıyorlar. Zindanlar artık dolup taşıdığı için ilkokulları, eğitim enstitülerini, ve resmi binaları hapis haneye çevirdiler. Faşizmin adaleti devrimcilere hergün yeni idam ceza-ları ve ağır hapis cezaları dağıtıyor. Faşizmin ordusu ve polisi hergün köy ve mahalle basıyor; baskınlarda yüzlerce devrimciyi ve sıradan emekçiyi katlediyor. Yoksul emekçilere meydan da-yağı, ırza geçme ve ev yağmalama bu "operasyon"-ların vazgeçilmez unsurları haline gelmiştir.

Faşist Cunta siyasialandaki saldırısını, kanla kazanılmış demokratik bazı hakları çiğneyip, e-zerek sürdürüyor. Bugün hiçbir özgürlük kısıntısı kalmadı. Bugün sadece iki tür hürriyet var: ya Cuntayı alkışlamakta hürsün, ya da direnerek öl-mekte hürsün. Emekçi halkımıza ne söz söyleme hakkı, ne toplanma ve gösteri hakkı, ne sendika gibi demokratik-ekonomik örgütlenme hakkı, ne grev ve toplu sözleşme hakkı, ne sosyal güvence ve iş hakkı ve ne de siyasal faaliyet hakkı; sa-dece ve sadece ya köpekçe teslimiyet ve kölelik, ya da yiğitçe direnme hakkı! Siyasi alanda durum budur ve halkımız zor yoluyla bu zulüm rejimini devirmedikçe de durum değişmeyecektir. Cunta "de-mokrasieye döneceğiz" diyor. Cuntanın bu sahte-karlığının özü şudur: Eğer halkın muhalefeti karşısında perde arkasına çekilmeyi daha elve-rişli görürse, şimdiden yapacağı yasa değişiklik-leriyle aynı azgın terörün devamını sağlamak amacındadır.

Faşist Cunta, ekonomik alanda misli görül-memiş bir saldırı yürütmektedir. 12 Eylül'den bu yana çıkarttığı bir dizi kanunla, zaten beli kırılmış olan işçilere ve dargelirli memurlara yeni yeni yükler bindirdi. Daha azgın bir sömü-rü için fabrikalarda ve devlet dairelerinde ye-ni faşist çalışma kuralları koydu. Faşist Cunta, yeni vergilerle orta ve zengin köylülere, esnafa küçük imalatçıya ve tüccara da azgınca saldırı. Yoksul ve az topraklı köylüye gelince; zaten o-nun kanını-iliğini daha vahşice sömürmek için toprak ağalarının ve tefecilerin hiçbir "yasa" değişikliğine ihtiyaçları yoktur! Bugün piyasa durdu ve onbinlerce küçük işletme iflas bayra-ğını göndere çekti. Milyonlarca işçi ve emekçi işsiz ve sersefil ortada kaldı. Kent emekçile-ri gerisin geriye köylerine göçe başladılar. Cunta tarafından "% 40'da durduruldu" denilen hayat pahalılığındaki artış gerçekte % 100'ün üstünde seyrediyor (ve bunu Devlet Planlama Teşkilatının gizli raporunda kendileri de itir-af ediyorlar). Kısacası açlık ve sefalet, faşis-zulümle kol kola girmiş, dolu-dizgin gitmektedir.

Faşist Cuntanın bu azgın askeri, siyasi ve e-konomik saldırısı emekçi kitlelerin kinini ve kurtuluş özlemini daha da keskinleştiriyor. Omzu kalabalık paşalar ve onların köpekleri de bunu görüyorlar. Sıkılmış yumruk, kenetlenmiş diş, kasılmış çehre, kırac toprağı yaran saban, ot biçen orak, çekiç sallayan kol, kısacası tüm e-mek içten içe bir isyan türküsü söylüyor. Faşizm uykularını kaçırın, dudaklarını uçuklatan bu "korkunç" türküyü boğmak amacıyla yoğun bir ide-olojik ve kültürel saldırı kampanyası düzenledi. Bir yandan uşak basın gürültülü bir Cunta şak-şakçılığı yapıyor, halkımızın bütün değerli mi-rasına ve kültürüne saldırıyor, "devlete karşı mücadele nafiiledir" propagandası yapıyor; di-ğer yandan da Cunta, Türk hakim sınıflarının faşist ideolojisi Kemalizmi allayıp pullayıp ye-niden canlandırmaya çalışıyor; eğitim sistemini değiştiriyor; beyinleri kölelik ve teslimiyet dü-şüncesiyle yıkamaya uğraşıyor.

Hakim sınıfların "12 Eylül" saldırısı, on yıl önceki "12 Mart" saldırısından çok daha kapsamlı çok daha derin, çok daha vahşi ve çok daha uzat-malı.

Çünkü, bugünün devrim mücadelesi on yıl önce-kinde çok daha güçlü, çok daha köklü ve çok dah dayanıklıdır.

12 Mart'ta Türkiye Devrimi ağır bir yenilgiye uğradı. O gün daha henüz İbrahim Yoldaşın kurduğı işçi sınıfının partisi TKP/ML emekleme çağında idi. O gün daha henüz İbrahim Yoldaşın, Marksizm Leninizmi Türkiye gerçeğine uygulayarak çizdiği kurtuluş programı, işçilere ve köylülere bugünkü kadar nüfuz etmemişti. O gün henüz genel devrimci fikirler, emekçi gençliğin çerçevesini pek a-şamamıştı. O günkü ekonomik kriz, dünya ve ülke çapında bugünkü kadar derin değildi. O gün hakı sınıfların partileri, ordusu ve mahkemesi bugünkü kadar teşhir olmamıştı.

Ve o gün İbrahim yoldaşın önderliğinde Parti-miz, taktik bir hata yapmıştı. Gerileyen devrimci-duruma uygun olarak geri çekilme yerine, devrimci-durumu mükemmel olarak tesbit etmiş ve saldırı devam ederek ağır bir yenilgiye uğramıştı.

avukatlarına ve işkenceye uğrayan insanlara amansız bir baskının uygulandığını, mektuplarının açılıp okunduğu, her türlü haberleşme imkânının yok edildiği bir sırada Af Örgütü'ne böyle bilgiler vermek işkence suçuna ortak olmak değildir?

Biz bugün işkencenin yapıldığını isbatlamayı önemli bir görev olarak saymıyoruz. Çünkü işkence herkesin gözü önünde ceryan ediyor. Nitekim Faşist Evren hükümeti ve yargı organları bile bunu itiraf etmek zorunda kalmıştır. Esas sorun bu faşist çetelerin görünüşü kurtarmak, devletin işkenceye karşı olduğu sahtekarlığı altında daha sonraki işkence olaylarını şimdiden kamuoyu önünde yüz-süzce savunmaları ve fakat diğer yandan da mahsun pozuna sahtekarca girebilmeleridir. Emperyalist efendileri de dahil tüm cuntalar ve şakşakçıları "işkencenin devlet politikası olmadığını", "yönetimin buna karşı olduğunu", fakat bazı "kendini bilmez", "cahil güvenlik mensuplarının" bu haltı yediklerini söylüyorlar. Bu arada Bülent Ecevit'i de zikretmek gerekir. Bülent Ecevit son dönemlerde anti-iskence kampanyasının bir pehlivanı kesildi. Biz onun bu çıkışlarını samimi bulmuyoruz. Ancak eğer Ecevit gerçekten işkenceye karşı ise "iskence sistematik değil" sözünün, kendisini gerçek işkencecilerden ayırmaya yetmediğini, tersine bu teorinin işkencecilere rahat nefes aldirtan en mahir işkencecilerin bugünkü teorisi olduğunu düşünmelidir. Yoksa insanın sırf işkenceye karşı olduğunu söylemesi kimseye inandırıcı gelmez. Nitekim işkence elebaşı katil Türkeş bile geçmişte "iskenceye karşı olduğunu" söyleyebilmişti. ! Bu katil sürülerinden kendisini sözde değil pratikte ayırmak isteyenler "sistematik" laflarının altına sığınma ihtiyacı duymazlar. Yine işkenceye karşı olduğunu söyleyen Ecevit ve onun gibileri, işkenceden iki satır söz eden gazete, dergi ve bu arada 'arayış' dergisinin bu yönetim tarafından neden toplattırıldığını düşünmelidirler... Söylersiniz, bunları "cahil güvenlik mensupları" mı yapıyor? Bu bizzat devletin icra ve yargı organlarıncı alınan bir karar değildir? İşkenceye karşı olan bir yönetim, bu sözlerden neden korksun; neden kendisine işkence yapılan insanların mektuplarını açtırıp, haberleşmesine engel olsun? Üstelik işkenceye karşı olan bir yönetim, bundan memnun olup işkence olaylarının ortaya çıkarılmasını kolaylaştırmaya çalışmaz mı?

Hayır! işkence Türkiye'de 'sistemattiktir' baylar. Yani işkence bu düzenin kaçınılmaz bir politikasıdır. Türkiye'de ölüm operasyonları, zindan, dayak ve işkenceden başka kanun yoktur. Yıllardır emekçilere kan kusturan faşist düzen 12 Eylül dönemiyle işi zıvanadan çıkardı, hepsi o kadar. Türkiye'de "iskenceye uğrayan var mı" diye sorulmaz, "iskenceye uğramayan var mı" diye sorulabilir.

Evet, işkenceye karşı olan (!) yönetim, kişi ve kuruluşlar beri gelsin sözlerine güvenenler televizyonda işkence ile konuşturulan zavallı hainlerin sözlerine, faşist yönetim ve Kenan Evren'in yeminlerine değil, halen zindanlarda (üç ay değil) 7-8 aydan beri işkenceye çekilen, buna rağmen insanlığın onurunu yığitce direnerek koruyan, onbinlerce işkence kurbanlarından soralım. Onlardan işkenceye uğramayan bir tek kişi var mı? Yoktur baylar!

Bu gerçekler karşısında general katillerinin "biz işkenceye karşıyız" sözüne inananlar sadece beynsizler ve çıkarıcı şerefsizlerdir.

İşkence sistematik bir devlet politikası değilse üç aylık gözaltı süresi nedir? Bu 90 günlük sürede gözaltındakilere ne yapılır? Onlara eğlence partilerini verilir? Sorgulama, hücre, uykusuzluk, falaka, elektrik, ırza geçme, küfür ve akla gelmedik yüzlerce çeşit işkence için 90 gün yetmemiş olacak ki 1402 sayılı yasanın 15. maddesine yeni fıkralar eklendi; "tutuklu ve hükümlüler istek üzerine tekrar sıkıyönetim makamlarına (yani işkence ile sorgulama makamlarına) teslim edilebilecek"! bu gerektiğinde tekrar tekrar kemikleri eriyene kadar tutuklunun (göz altındakilerin değil) yeniden maddi ve manevi işkenceye çekilmesi demektir. Bu durum kaç "demokratik" ül-

kede vardır? Evet bu yeni karar "iskenceye karşı olan" (!) yönetimin 24 Mart 1981'de çıkan son kararıdır. Gerçekte bu zaten yapılyordu. Yeni "karar" bu duruma uydurulmuştur.

Gözaltı boyunca ne yapıldığını bizden değil MGK'deki faşist bir generalin "yankı"da çıkan şu sözlerinden öğrenin:

"Biz işkenceyi tasvip etmiyoruz, ama bu beyinleri yakanmış kızılı erkekli tedhişçilerin..... ve örgütleri hakkındaki bilgileri kolay vermeyceklerini de anlamamız gerekir. (!!)"

Bu ağzı salyalı köpeklere halkımız elbette günün birinde gereken cevabı verecektir. Pekii "örgütçü" olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz bay katil ! İşkencenin belli bir "aşamasından" sonra değil mi? Bu herkese işkence uygulaması demektir! Faşist generaller sürüsü yukarıdaki mazereti ile ri sürerek işkenceyi köpeke savunuyorlar. Benzer mazeretlerle köyleri basan, evlerde insan katleden, milyonlarca emekçiye baskıyla sindirmek için hep böyle mazeretler uydurulmaktadır. Eğer devrimci birine işkence yapılmasını istiyorlarsa, ona "örgütçü" yaftası yapıştırmaları, eğer devrimci bir köylük bölgeyi basmak istiyorlarsa, orada "solcu gerillaların" barındığı sahte ihbarını ileri sürmeleri yetiyor. Bunun gibi birine aylarca işkence yapmak için onun faşist cuntaya karşı olması yetiyor. Artık o kişi "katil", "azılı militan", "gaspçı, hain"(!) olup çıkar. Ve ona ölesiye işkence yapmak bu faşist generaller çetesi nin mantığına göre mübahtır. Çünkü dışarıdaki örgütçüler tükenmemekte, yeni sırlar istenmekte. (aslında sır dedikleri, halkın ne yapacağından duydukları korkudur.)

14 Nisan 1981'de duruşması yapılan ...sanıklı bir guruptan 30 kişi, kimlik tesbiti sırasında kendilerine ağır işkence yapıldığını söyleyince bu sözde "açalet" (!) kurumu sözkonusu 30 kişiyi dışarı attırdı.

İşkenceyi bu devletin bütün kurumları benimsemiştir. İşkence bir tür resmi uygulamadır, bunun legal adı sorgulamadır. Onun için gözaltı süresi boyunca ne avukatları, ne de aileleri bu mağdurlar la görütürölmez. Çünkü 3 ay boyunca faşizmin yeraltı dünyasında insan vicdanını yaralayan, yüz kızartıcı aşağılık işkenceler yapılır. Bu işkenceleri bizzat devletin en yetkili çeteleri yönetir. Geçmişte İbrahim KAYPAKKAYA'nın işkence altında yapılan sorgulamasının genel kurmaylıkca bizzat Yaşar Degerli üzerinden yürütülmüştü. Bu durum 12 Eylül haydutları içinde geçerlidir. Mesela darbeden önce İstanbul'da gözaltına alınan bir devrimciyi kast ederek bir televizyon konuşmasında "bunların beyni öyle yakanmış ki 9 gündür adını bile söylemeyenler var" diyor, Kenan Evren. Bu, işkenceyi bizzat bu köpeklerin yönettiğinin acemice itirafıdır. Eğer işkence uygulanıyorsa, insanın 9 gün adını söylememesinde hayret edilecek birşey yok. Demek ki Evren'i hayrete düşüren şey bu devrimcinin azgın işkenceye rağmen yığitce direnmesidir. Eğer bu işkenceyi bizzat Evren ve suç ortakları yönetmiyorsa, İstanbul'da cereyan eden bu "basit küçücük" olayı kimden öğreniyor, hangi ihtiyaçtan dolayı kendisine bildiriliyor.

İşkence bir devlet politikası değilse ve tüm devrimciler zalimce uygulanıyorsa, yüzlerce kişi neden düzmece suçluluğu kabul edip idam, müebbet, onlarca yıl mahkûmiyet alma pahasına, hiçbir delile dayanmadan polislin hazırladığı ifadeleri imzalasın? Bu insanları buna razı eden şey, olsa olsa ölümden daha beter sadist işkencedir. Bu insanların yapmadıkları ve bilmedikleri şeyleri, yapmış gibi ifade imzalamalarını belgeleyen bizzat bu sorgulamaların kendileridir. Mesela 4 kişinin gerçekleştirdiği herkesce bilinen bir olayı her nasılsa 100 kişi "yaptım" diye kabul ediyor!! Ecevit bu gülünçlüğü bildiği için böyle yapmayın o zaman gerçek suçlular da polis sorgusunu bu gerekçe ile zodeler diyor. Bu, mevcut sorgulama yöntemi ile yargılamanın yasa dışılığına duydukları kaygıdan ileri geliyor.

Evet, bu sorgulama biçimine dayanarak idam cezası veren, bu cezaları onaylayan devlet mahkemeleri ve yöneticileri, cinayet işliyor. 12 Eylül faşist mahkemelerinin hiçbir cezası yasal ve geçerli olamaz. İşte 12 Mart'ta verilen cezalar, Deniz Gezmiş ve arkadaşları için verilen idamlar bunun isbatıdır. (bizzat bu devletin hukuku onların bu cezalarını haksız ...kabul etmiştir!.) Bu sorgulamalara dayanarak yargıya varan mahkemeler ve o cezaları onaylayan bu yönetim işkenceyi fiilen onaylamış olmuyormu?

İşkence resmi bir politika değilse, sorgu şubesinde işkence araçlarının ne işi var? Boş verin bunu, işkence sokakta başlıyor. Birinden şüphelenilse dahi sokakta dayak faslı başlar: Kimsenin görmediği bir yerde bu namussuzların neler yapabileceği kolayca anlaşılır!

Bir süre önce "Fatsa operasyonunda" yakalanan bir zavallı işkenceye dayanamadığı için ihanete sürüklenmiş TV ekranından şu çağırışı yapıyor: Bize hiç işkence yapılmadı. Yakalandıktan sonra bize çok iyi davrandılar. Arkadaşlar işkence yapıldı diye korkmasınlar gelip teslim olsunlar. Bir polis ajanı değilse bir dış koşulun etkisi olmaksızın silaha sarılan bu kişilerin tamamen kendi zıttına dönüşmesi durup dururken mümkün müdür? Bu azgın şiddetli bir işkencenin sonucu değil midir? Bu biryana tersini söyleyen bir tek devrimciyi neden onlar gibi televizyon ekranında konuşmuyorsunuz?

Sıkıyönetim komutanlıkları ve bu çetelerin reisi faşist Kenan Evren her defasında bir örgütün "çökertildiğini" açıkladığında son cümleleri şöyle bitiriyor: "...Çoğunun birbirini ele vermesiyle.. örgüt militanları seri operasyonlarla ele geçirildi."

Yıllarca faşizme karşı gönüllü olarak birlikte direnen ve aynı inancı paylaşan insanlar durup dururken birbirini nasıl "ele verir"? İnsanları içtmeden ezmeden köpekce üstlerine çullanmadan mümkün mü bu?

Yazıkki bütün bunlar kuru bir hayaldir. Yarı-Sömürge, Yarı-Feodal ülkelerde mantığın ve tekniğin yerini kaba bir şiddet ve ilkel bir intikam duygusu alır. Sömürünün ilkelliği kadar baskı da kaba ve ilkeldir. Bu ülkelerde insan hukuku ve uygarlığın yerini gericilik ve faşist şiddet alır. İşte bu sebepten devrimci düşünce karşısında çaresizlikten öfkeyle kuduran kompradorlar ve ağalar vahşi bir işkence tezgâhılamak zorunda kalır, sistem; yaşama umudunu işkence, zulümde bulur. Öteden beri bu devlet, tüm halk için korkunç bir işkence makinesi gibi işliyor; kemik kırıp can alıyor, onur yaralıyor. Bundan önce de birçok devrimci işkence katledildi.

12 Eylül faşist generaller çetesinin kara suratına daha şimdiden onlarca devrimcinin adı yazılıdır.

İBRAHİM ESKİ-İRFAN ÇELİK-Z.ABİDİN CEYLAN-MUNZUR GEÇGEL-MEHMET ALİ KILIÇ-HASAN KILIÇ-SÜLEYMAN ÖLMEZ DİŞ DOKTORU ABDULLAH PAKSOY-HASAN GAZOĞLU-ŞAHİN DOKUYUCU

Hiç şüphesiz bu sıraladığımız isimler işkence-ölenlerin yarısı bile değildir. Bunlar akrabalarının cesaretli girişimleri ve devrimcilerin müdahalesiyle açığa çıkartılanların bir kısmıdır, gerçek sayı bunun birkaç katı kadardır. Elimizden geldikçe bunları araştırıp ortaya çıkartacağız. Şimdi bu faşist yönetime soruyoruz; bunlar için ne yapmış?

Elbette işkencede herkes ölecek değil. İşkence aleyhinde herkesin kulak kesildiği bu sıra, halâ işkencede devrimciler öldürülüyorsa bu işkence şirketinin ne kadar kendinden geçtiğini gösterir. "insancıl" ve "vicdan" edebiyatı yapmak pek güzeldir bay evren, ama sınıf mücadelesi ve insan gerçekliliğinin ayrı bir mantığı var. Ne yazıkki insanlık katında sizin ve temsil ettiğiniz gericilik katarı sınıfınızın nasibi sadece "vicdan"sızlıktır. Çökmekte olan her sömürücü "bedbaht" sınıfın talihsizliğidir bu.

Bu faşist devlet her suç için bir savunma yolu, adi bir sahtekârlık bulmuştur. Yalan ve demagojiye sığınmak faşizmin iflası ve çaresizliğidir. Öldürülen her devrimci için "intihar" etti denilmektedir. Bütün cihana defalarca isbatlanmıştır ki devrimciler hiçbir zaman en zor şartlarda bile mücadeleden başka bir yol aramazlar ve intiharı akıllarına bile getirmezler. Devrimciler öyle bir inanç taşır ki, onu zulmün hiçbir türü yenemez. Onlar haklı bir dava için çarpıştığını ve bu davanın mutlaka başarıya ulaşacağından asla şüphe etmezler. Kendisine işkence yapan katillerden birgün mutlaka hesap sorulacağını düşünür ve bu zavallıların korkunç akibetlerini görmek için yedi canlı kesilir, ölümü unuturlar. Haklı bir dava için, mazlum, yoksul, çilekeş halkı için dövüşenler asla intihar etmez. İntihar çöküşe giden haksız asalak sınıflar için bir kurtuluş yolu olabilir. Hitler gibi insanlık düşmanı akrep ve köpek soyundan olanlar intihar edebilir. Bütün bu tarihsel gerçeğe rağmen, diyelimki, bu doğru olsa bile, sizin zalimliğinizi ve işkence suçunuzu ortadan kaldıracak mı? Tersine bunu daha çok isbatlamaz mı? Eğer insanlar intihar edebilecek kadar canından bıkiyorsa, bu ölümden daha azgın bir işkencenin varlığından başka neyi isbatlar?

Bütün faşist haydutlar ve elebaşı generaller çetesi "68 işkence iddiasından söz edip, soruşturma açtıklarını söylüyorlar. Bu halkın tepkisi karşısında takınılan sahte bir görünüşdür. Herkes bu zalim yönetimin işkencelerine karşı harekete geçtiği zaman faşist cunta işkence yapmaya fırsat bulamıyacaktır. O zaman sahte soruşturmalar açmakla kalmıyacak, fiili işkencecilerin akibetine ortak olmamak için onları kollamaya bile cesaret edemeyecektir. Faşist cunta bu "soruşturmaları" kendi isteği ilemi açtı? hayır: Halkın ve dünya kamuoyunun mücadelesi ve baskısı sonucu buna mecbur kaldı. Faşist cuntanın işkencecileri cezalandırması imkânsızdır. Çünkü bu suçun elebaşısı bizzat kendisidir. Bu mahkemeler işkenceyi soruşturamaz, çünkü tüm sorgu ve yargıları işkenceyle yapmaktaki aynı suçun ortaklarıdır. İşkencecileri cezalandıracak tek güç halkımızın kahraman gücüdür. Bugünkü soruşturmaların sahteliğinden ötürüdür ki, işkence durmuyor, yeni işkence ölümleri yayılmaya devam ediyor. Bu faşist rejimin binbir sahtekârlığı vardır. Devrimcilere işkenceyi reva görmek, onlarca yıl ceza ve idamları haklı göstermek için, onları "katil" ve "cani" göstermeye çalışıyor. Yakalanan her devrimci için kabarık cinayet rakamları veriyor, hatta polisin işlediği cinayetleri bile bu sayılara ekliyerek devrimcilerle verilecek cezalar için kamuoyu oluşturuyluyor. İşte en yakın örneği: 15 Nisan 1981'de televizyonda gösterilen 49 devrimcinin "cinayetleri" olarak sayılan 16 ölüm olayında devrimcilerin adında sayılmaktadır. Bu 16 kişinin içinde devrimcilerden biri Cihan ÇELEBİ yoldaşımızdır. Cihan ÇELEBİ faşistlerle işbirliği halinde Sarıyer'de halka zulüm yapan polis sürüleriyle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü. Bütün halkın gözü önünde cereyan eden, polisin bu cinayeti de, bu 16 kişinin içinde, devrimcilerin "cinayeti" olarak sayılıyor.

Bütün emekçiler, yurtseverler, demokratlar, bu aşağılık, yalan, işkence, ölüm ve talan düzenine son verelim. Partimizin bu uğurda yürüttüğü mücadeleyi destekleyin. Bu faşist çetenin eli sızze değmedikçe, sesinizi çıkarmamazlık yapmayın, böyle yaparsanız ilerde sizinde yakanıza yapıştığı zaman ses çıkaracak kimse kalmıyacaktır.

Ey faşist generaller çetesi, işkenceciler, bundan böyle sizi rahat bırakmıyacağız. Sahte rapor veren doktorlarınızı, işkence altında imzalatılan sorgularla mahkûmiyet kesen aşağılık mahkemelerinizi rahat bırakmıyacağız! İşkence altında alınan hiçbir ifade geçerli olmayacaktır.

Bu yüzlerce idam fermanları ve hapis cezaları işkence yapan, idam cezası veren ve bu cezaları onaylayan faşist cunta ve suç ortaklarının boynuna asılacaktır. 12 Mart'ta olduğu gibi şimdi de verilen her idam cezası resmi bir cinayet olacaktır. Bu insanlık suçuna iştirak eden tüm cellatlar

Bugün devrim,ağır kayıplar vermesine rağmen geçici bir yenilgi ortamına girmedi.Bugün emekçiler ve devrimciler mücadelesini daha ihtiyatla ve daha sessiz,ama çok daha büyük bir şiddetle sürdürüyorlar.

İşte bu ortamda,Partimizin kurucusu ve Türkiye halkının yol göstericisi İbrahim Kaypakkaya Yoldaşın komünist fikirleri çok daha büyük bir önem kazanıyor.Sınıf mücadelesinin her yeni gelişmesi ve biçimlenmesi,onun Marksist-Leninist çizgisinin doğruluğunu ve vazgeçilemezliğini kanıtlamaktadır.

Kurtuluş için ne yapmak lazım? İbrahim Yoldaş bunun cevabını şöyle verdi.

Herşeyden önce,emperyalizmin,komprador kapitalizmin ve feodalizmin yağması,sömürüsü ve zulmü altında inleyen emekçi halkımızın kurtuluşu gerçekten kavuşabilmesi için,işçi sınıfının önderliği gereklidir.Bu önderlik ise, işçi sınıfının ideolojisiyle silahlanmış gerçek bir komünist partisi,Marksist-Leninist bir Parti ile mümkündür.Bu yüzden İbrahim Kaypakkaya,Marksizm-Leninizmi Türkiye şartlarına uyguladı; Marksist-Leninist bir ideolojik-siyasi-örgütsel ve askeri çizgi ortaya koydu ve bunun etrafında komünistleri toparlayarak Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'i kurdu.

İbrahim Yoldaş,TKP/ML'in asgari programı olarak Demokratik Halk Devrimini ve bu devrimle tesis edilecek olan,proletaryanın siyasi hegemonyası altında ve işçi-köylü temel ittifakına dayanan halkın demokratik diktatörlüğünü ortaya koydu. O bu devrimci programa,Türkiyenin yarı-sömürge,yarı-feodal iktisadi,siyasi ve ideolojik yapısını inceleyerek vardı.

İbrahim Yoldaş,Türkiye'de baş gelişmenin feodalizmle geniş halk yığınları arasında olduğunu dolayısıyla komünistlerin kavrayacağı esas halın,özü toprak devrimi olan demokratik devrim olduğunu ortaya koydu. Bu Marksist-Leninist tespit bugün de bütün geçerliliğini korumaktadır.

İbrahim Yoldaş, halk demokrasisini ve emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu kazanmanın tek mümkün yolu olarak uzun süreli Halk Savaşını gösterdi. O, geri kirlilik alanları esas alarak yürütülecek silahlı mücadele sayesinde Kızıl Siyasi İktidarlar kurabileceğimizi,parça parça demokratik halk iktidarını genişletebileceğimizi ve şehirleri kırlardan kuşatarak tüm ülkede iktidarı gericilerden alabileceğimizi gösterdi.

İbrahim Yoldaş,küçükten büyüğe,basitten karmaşığa doğru gelişen ve silahlı temele oturan bir siyasi mücadele içinde,devrimin üç temel silahlı olan Komünist Partisini,Halk Ordusunu ve Halkın Birleşik Cephesini inşa edebileceğimizi gösterdi.

İbrahim Yoldaş,Türkiyede ezilen Kürt milletini ve diğer milliyetlere uygulanan azgın millî zulümün iktisadi ve siyasi temellerini tahlil etti; ulusların kendi kaderini tayin hakkını tavizsiz savundu;Kürt milliyetinden emekçi halkın gerçek kurtuluşunun ise Türkiye Demokratik Halk Devrimine katılmakla olacağını gösterdi.

Bunlar,Türkiyenin çeşitli milliyetlerinden yoksul emekçilerine bağımsızlık ve halk demokrasisi yolunda önderlik eden gerçek komünist fikirlerdir.Bu fikirler,bu yüce önder işkencede katledilmesine rağmen yoksul işçiler ve köylüler arasında kök saldı ve faşizmin bir türlü ezemediği maddi bir güce dönüştü.

İbrahim Yoldaş,Türkiye Devriminin Yeni Demokratik aşamasının temel programını çıkartmakla kalmadı.O aynı zamanda Türkiye proletaryası için bir azami program anlayışını da ortaya koydu.

İbrahim Yoldaş Demokratik Halk İktidarı altında,durmaksızın sosyalizme geçilmesi için yeni sınıf mücadelelerinin örgütlenmesi gerektiğini söyledi.O, işçi sınıfının komünizme varma şeklindeki nihai amacını hiçbir zaman gizlemedi.O, sınıfsız toplum olan Komünizme varmak için,işçi sınıfının emekçi halka önderlik etmesine ve ittifak etmesine dayanan Proletarya Diktatörlüğünün gerekliliğini;bu diktatörlüğün burjuvaziye, her türlü sınıfsal farklılığa ve bu temelde yükselen gerici ideolojilere karşı amansız bir sınıf mücadelesinden başka birşey olmadığını savundu.

İbrahim Yoldaş, Rus sosyal emperyalizminin ve modern revizyonizmin karşı devrimci yüzünü teşhir etti;her türlü sosyal-dövenizmi mahkum etti. O, gerçek bir enternasyonalistti.

İbrahim Yoldaş,Marksizm-leninizmin evrensel ilkelerini her türlü oportünizme karşı savundu ve yoldaşlarına öğretti.Özellikle "safak" revizyonizmine karşı verdiği ideolojik mücadele, Partimizin çizgisinin oluşmasında önemli bir rol oynadı.

İbrahim Yoldaşın komünist düşünceleri ve Onun Partisi,ortaya çıktığından,bu yana sürekli saldırıya uğramıştır ve bu saldırılarla mücadele içinde gelişip güçlenmiştir.

Komprador Patron-Ağa devleti,İbrahim'i yok ederek Marksist-Leninist çizgiyi ve bu çizgi üzerinde inşa edilmiş olan Partimizi yokedeceğini umdu.Ama çok yanıldı.Bu gafiller,kısa zamanda karşılarında yeniden ayağa kalkmış ve halka devrim için önderlik görevine sıvanmış bir TKP/ML buldular. Bugün de TKP/ML'i "ezdik,çökerttik" yoksul emekçilerin moralini yıkmak istediler.Ama en azgın faşizm şartlarında dahi toplanan Parti II.Konferansı,onların bu sahtekarlığını iğrenç suratlarına çarptı ve işçilerin,yoksul köylülerin,tüm ezilen halkımızın yüreğine su serpti.

İbrahim Yoldaşın komünist düşünceleri ve kurduğu Parti,sadece distant saldırıya uğramadı;aynı zamanda içten de saldırıya uğradı.Parti içine sızmış küçük burjuvalar ve Marksizm-Leninizm dönükleri,İbrahim'in ML çizgisine ve Partiyeye karşı bir dizi haçlı seferleri düzenlediler.Bunlardan en önemlisi,Parti önderliğine çöreklenip İbrahim Kaypakkaya'nın koyduğu çizgiyi adım adım tasfiye eden,nihayet 1976'da Partiyi de reddeden "Proleter Birlik Hizibi"dir.

Partimiz bu ihaneti boşa çıkarttı,PB hizibini tasfiye etti.Fakat onun açtığı yaraları sarmak tam iki yılımızı aldı.

Bugün de Partimiz,içinden gelmiş olan yeni bir saldırıyla mücadele etmektedir.Bu saldırı,Partinin yönetici bir organında bürokratlaşıp dönkleşen ve Parti çizgisine her alanda açıkça karşı çıkan,II.Konferansta mahkum olunca işi hizipçiliğe ve bölücülüğe dönüştüren YD Hizibinden gelmektedir.

İbrahim Yoldaşın sekinzinci ölüm yıldönümünde bu hizipten söz etmeden geçemeydik.Çünkü bugün bütün ileri bilinçli işçilerin,köylülerin ve emekçilerin gözü,gösbekleri Partimizin üstündedir; ve Partimiz faşist Cuntanın azgın saldırısıyla dişe diş mücadele ederken bir de bu dönüklerin Parti yıkıcılığıyla mücadele etmek zorunda kalmıştır.

Partimizin bir bölümünü etkileyen bu saldırı,tam bir siyasi sahtekarlık örneği sergilemektedir.

Çünkü bu bürokrat mülteci revizyonistler,dün "revizyonizm-troçkizm kırması" diye adlandırdıkları PB Hizibinin Türkiye Devrimine ait mahkum olmuş görüşlerini aynen savunmaktadırlar.Onun da ötesinde, Mao Zedung Yoldaşın Marksizm-Leninizme katkılarını ve Kruşçev modern revizyonizmiyle mücadelenin ML mirasına azgınca saldırmaktadırlar.

YD Hizibi, İbrahim Kaypakkaya'nın ML çizgisine, Partimizin ML çizgisine vargüçüyle saldırıyor. Diğer yandan da tam bir küçük burjuva ikiyüzlülüğüyle, "İbrahim Kaypakkaya'nın çizgisi esas olarak Marksist-Leninistti" diyebiliyor.

YD Hizibi, "Parti bolşevik değildir", "II. Konferansın çizgisi revizyonisttir", "Bugünkü MK'nin disiplinini reddediyoruz" diyor; diğer yandan da adi bir pişkinlikle "Parti Marksist-Leninisttir, Partiye sahip çıkalım" diye bağırıyor.

YD Hizibi bir yandan İbrahim Yoldaşın koyduğu çizgiyle her temel noktada çatışıyor, diğer yandan da (tıpkı PB Hizibi gibi) ona "önderimiz" diye sarılmaya kalkışıyor. Bütün bunlar, Partimizin çok iyi bildiği, küçük burjuva sahtekarlıklarıdır.

Bu 18 Mayıs'ta İbrahim Kaypakkaya Yoldaşı işte böylesine azgın bir faşist silahlı saldırı ve böylesine ikiyüzlü ve şarlatan bir ideolojik-siyasi-örgütsel saldırı şartlarında anıyoruz.

Türkiye proletaryasının ve emekçi halkının ölümsüz önderi İbrahim Yoldaşı anmak, O'nun ML çizgisini ve O'nun kurduğu TKP/ML'i savunmak demektir.

İbrahim Yoldaşı anmak demek, O'nun gösterdiği yolda emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı ölüm pahası bir mücadeleye atılmak demektir.

İbrahim Yoldaşı anmak demek, Markizm-Leninizm savunmak, Mao Zedung Yoldaşı savunmak, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların ışıltılı yolundan yürümek demektir.

İbrahim Yoldaşı anmak demek, Partimizi gözbebeğimiz gibi korumak ve güçlendirmek demektir.

İbrahim Yoldaşı anmamızı, Komprador Patron ve Toprakâşası devleti 8 yıldır engelleyemedi ve engelleyemeyecektir!

İbrahim Yoldaşı anmamızı, oportünist Parti yıkıcıları 8 yıldır engelleyemedi, bundan sonra da engelleyemeyecektir!

İbrahim Yoldaşı; karşı-devrimin ekmeğine Partiye saldırarak bu canalcı noktada yağ sürenle Parti çizgisinin, örgütsel birliğinin tasfiyecileri, hizipçileri anamaz!

İbrahim Kaypakkaya'yı, siyasi sahtekarlar anamaz!

Bu ad, bu çizgi, bu örgütsel yapı, onlarla sahtekarca oynamaya kalkışan küçük burjuvaların dillerini ve ellerini yakmıştır ve de yakacaktır!

İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR !

İBRAHİM YOLDAŞIN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ
VE KURDUĞU PARTİ ÖLÜMSÜZDÜR !

İBRAHİM YOLDAŞIN ANISINI NE KARŞI-DEVİRİM NE DE
OPORTÜNİZM KARARTAMAZ !

İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞIN KOMÜNİST MÜCADELESİNİ,
MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİNİ, ELİMİZE VERDİĞİ
KIZIL BAYRAĞI DAHA DA YÜKSEKLERDE DALGALANDIRALIM !

Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist)

Yurt Dışı Bürosu 12.5.1981